

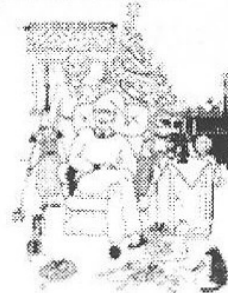
PASILI

4/97

POSTILIITON PASILAN OSASTO R. Y. N. LEHTI

SISÄLLYSLUETTELO

PÄÄKIRJOITUS	3
PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN JOULUEPISTOLA ..		4
TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN		5
Hyvää joulua Mustasta Aukosta Black Hole	6
KUN HÄMÄRTÄÄ J. Häkä	8
NUORISOKURSSILLA Eija Heikkilä	9
ISÄ ON POSTISSA TÖISSÄ Jouni Kytöaho	12
SYKSY, JOULU, KUU Timo Bomb	15
VOUITILAN AIKATAULUT	17
ARIN RUOKAPALSTA	19
YYTEETÄ	20
KIRJOITTAMISESTA	21

Kansikuva: Kirsti Pentinmikko.

Muut kuvat: Kirsti Pentinmikko, Jussi Kaskimies, Tom Wancke, Markku Hirvonen ja Jarmo Somermäki

Ulkoasu: Ropsi

Postiliiton Pasilan osasto r.y:n lehti. 12. vuosikerta. Osoite PL 25, 00231 Helsinki. Puhelin 020451-7260

PASILLI 4/97

Toimitusneuvosto:

Raimo Talvio päätoimittaja
 Ari Mälkönen toimitussihteeri
 Lasse Keinänen, Kari Pihlaviita
 Painopaikka Edita, Helsinki 1997

PÄÄKIRJOITUS

Tähän vuodenaikaan, kun on kylmää, pimeää ja inhottavaa, ovat ihmiset ikimuistoisista ajoista asti viettäneet juhlia talven selän taantumisen kunniaksi. He ovat nimenneet sen erilaisten uskontojen ja uskomuksien mukaan, mutta kaikkien tarkoitus on ollut juhlia sitä, että on saavutettu vuoden pimein aika, josta ei voi enää pimeämmäksi mennä. Kun talvipäivän seisaus on ohitettu, ollaan kulkemassa uudelleen valoa kohti. Sellaista on luonnon kiertokulku. Kevät seuraa aina talvea!

Joulu on ollut kaikille postilaisille vuoden kiireisintä aikaa, mutta vaikea meidän on enää tuntea itseämme Joulupukin pikku apulaisiksi, sillä meidän työemme on nykyään kaukana Pikku Kakkosen tonttuiluista. Me emme halua laulaa, että "jospa meillä ois joulu ainainen". Työemme on raskasta ja huonosti palkattua eikä sitä arvosta enää kukaan muu kuin me itse. Työnantajapuoli kyllä ylijohdosta alimpaan vuoronvetäjän sijaiseen sanoo arvostavansa työntekijöitään, mutta se on aina jäänyt juhlapuheiden tasolle. Työnjohto arvostaa sellaisia "käsipareja", jotka eivät aiheuta sille itselleen vaikeuksia missään muodossa, kuten esimerkiksi sanomalla jossain asiassa vastaan. Se ei pidä niistä, jotka duunarien etuja puolustavat, kuten luottamusmiehistä tai ammattiosaston toimihenkilöistä. Työn arvostus meille ajetussa tulospalkkaratkaisussa tarkoittaa sitä, että duunarista on tullut samanlainen resurssi kuin pussinarut, osoitelaput ja muu kulutustavara, jotka pyritään ostamaan mahdollisimman halvalla kiinnittämättä huomiota siihen, minkä laatuista hyödykkeitä halvalla saa. Tiimien ollessa tulostavasti päälliköt haluavat selvittää mahdollisimman pienillä kustannuksilla luokittelemalla työntekijöidensä luokituksen niin alas kuin kehtaavat ja määrittelemällä henkilökohtaisen osuuden pienimmäksi mahdolliseksi.

Nykyään varsinkin porvarilliset poliitikot pyrkivät hyödyntämään vallitsevaa työttömyyttä ajatellen, että kun hätä on tarpeeksi suuri, töihin tullaan millä palkalla ja millä ehdoilla tahansa. Saman suuntaisia ovat nuorsuomalaisten ja muiden sosiaalidarwinistien puheet siitä, että sosiaaliset etuisuudet ovat liian korkeita ja liian kalliita yhteiskunnalle. Kun niitä lasketaan tai ne poistetaan täysin, on työttömien suorastaan pakko mennä töihin millä palkalla tahansa pysyäkseen hengissä. Paluu vuosisadan alun henkiin ilmapiiriin on käsillä, jollei näille omanvoiton pyytäjille enää löydy yhteiskunnastamme mitään vastavoimaa.

Pimeältä näyttää, mutta jospa joulu toisi meillekin taitekohdan, josta voidaan siirtyä kohti valoisampia aikoja.

HYVÄÄ JOULUA JA VALOISAMPAA UUTTA VUOTTA!

PÄÄLUOTTAMUSMIEHEN JOULUEPISTOLA

JOULU JA SIRKUS PASILA

Joulukiireet ja valmistautuminen perinteisen juhlan viettoon painavat parhaillaan päälle, niin Helsingin postikeskuksessa, ulkissa kuin kotonakin. Kaupat ovat täpötäynnä ostajia, tavarana ja lahjojen etsijöitä. Ovathan ne auki nykyään jopa sunnuntaisin ja iltaisin kello yhdeksään asti. Kaupan työntekijöiden kannalta kauhistuttavia nämä ikävät "joustot", joilla henkilöstö sidotaan työskentelemään melkein vuorokauden kaikkina aikoina viikonloput mukaanlukien markkinatalouden ehdoilla ja työnantajien myötävaikutuksella.

Lama näyttää hieman hellittävän. Maan talous ja työllisyystilanne ovat pikku hiljaa paranemaan päin, jos poliittikkoihin on uskomisen. Kiire ja työn paljous ovat kyllä kasaantuneet liikaa yhä harvenneiden työntekijöiden kannettavaksi.

Entäs meillä täällä? Vuoden kiireisin aika on parhaillaan menossa ja pokki sekä ulkki pullistelevat ihmisten lähetyksiä ja läheisille meneviä lahjapaketteja. On se hyvä että työtä piisaa. "Oispa Joulu ainainen" laulettiin eräässä laulussa jo ammoisista ajoista lähtien. Mutta mitä täällä Pasilan tehtaalla tapahtuu ja mitä tänne kuuluu? Paljonkin. Kun kesällä jälleen kerran tapahtui kaikkea, kuten arvata saattoikin, ei siitä tehtaassamme ole vielääkään toivuttu. Tuotanto pätkii todella pahoin ja työntekijöilläkään ei ole hyvä olla. Maistelemme parhaillaan niitä herkkuja, joita työnantajamme uusien organisaatiomuutosten ja esimiesvalintojen yksipuolisella suunnittelulla ja toteuttamisella on aikaansaanut. Jos soppaa vielä vähän hämmennetään, niin työajan lyhentämisen ja siitä tehdyn sopimuksen peukalointi on myös osaltaan vaikuttanut työmotivaatioon ja ylityöhalukkuuteen.

Kun kaikissa nykyajan seurannoissa kustannukset näyttelevät suurinta osaa, joita pyritään vimmatusti leikkaamaan, en malta olla suuntaamatta katsettani myöskin työnantajan huonosti toteuttamaan kesäiseen organisaatiomuutokseen ja sen aiheuttamiin kustannuksiin. Tavaraa näyttää päivä- ja poikkeamaraaporttien kertoman mukaan jäävän käsittelemättä tavoiteajoissa ja seikkailevan välillä jossakin talon sisällä ja jopa sen ulkopuolellakin. Olisikohan päättäjienkin aika katsoa peiliin, ryhdistäytyä jo viimeinkin ja alkaa etsiä ratkaisuja mahdollisiin ongelmiin yhdessä edunvalvojen ja henkilöstön kanssa yhteistyötä harrastamalla. Aika ei näitä ongelmia paranna, vaan pahentaa ja yhä suuremmalla joukolla on paha olla.

Että se siitä tuotannosta ja laadusta tällä kertaa. Ei oikein hyvältä näytä, mutta onhan Joulu juhlista jaloin tulossa ja pirtteihin pimeisiinkin. Eiks' vaan.

Joulurauhaa ja onnellisempaa Uutta vuotta teille ja meille kaikille työn sankareille !

Toivoo: Hannu Sojaka

TYÖSTÄ JA VÄHÄN SUOJELUSTAKIN

Työsuojeluvaltuutettu Mikko Poutanen

Vuosi on loppuillaan ja tuntuu, että yhdellä sun toisella menee työelämässä kovaa, 110 lasissa.

Ruohonjuuritasolla työskentelevillä ihmisillä on jopa meidän tehtaassamme epävarmuus lisääntynyt viimeaikaisten yrityskauppojen sekä jatkuvien organisaatiomuutosten ja hämmennysten myötä. Yksi asia on sentään varma, edellä mainittujen asioiden myötä sisäinen liikkuvuus lisääntyy.

Voutila-projektin osalta on perustettu henkilöstöpörssi. Ehkä ajoitus ei ole ollut oikea, sillä ihmisillä ei todellakaan ole tietoa tulevaisuudesta, koska vielä ei ole pystytty määrittelemään edes tuotetta, jota edellä mainittu tehdas tulee tuottamaan (01 paketti vai mikä muu?). Siitä tulee riippumaan monen asian ratkaisu, esimerkkinä yksi suurimmista — tuotannon painotteisuus. Tammikuun alkupuolella on sovittu lähetettäväksi tarkemmin tehty kysely Pasilan duunareille. Toivottavasti silloin löytyy jo enemmän tietoutta!

Omalla sarallani olen ollut tekemässä työterveyshuollon toimintasuunnitelmaa vuodelle -98 lentokentän sekä oman Medivireemme kanssa. Työsuojelutoimikunnassa on myös hyväksytty työsuojelun toimintaohjelma vuodelle -98. Tulen lähettämään tämän opuksen työsuojeluasiamiehille. Sairauspoissaolot ovat olleet huolestuttavassa noususuunnassa, ja tehokkaista esimiehistä johtuen (sijaisista teettäminen) loputkin ihmiset ollaan polttamassa tehokkaasti loppuun: meidän pks-seudun erityisongelma. Työtaturmat liikkuvat edelleen vuoden -96 tasossa, josta niiden määrä pitäisi saada alenemaan rutkasti.

Löytyy ilahduttavaakin. Kuljetuksen puolelle on saatu uusille työntekijöille työnopastuksen pelisäännöt, josta kiitokset Pauli Kärkkäiselle. Koska tehtaaseemme?

Saimme palautetta Amican asiakastoimikunnasta.

1. Mieliäpidokyselyn tulokset

Postellissa asiakkaat perin tyytyväisiä, vastausinnostus noussut edellisvuodesta yli 100%. Eväsrepussa on selvästi tehtaan henki tarttunut —14 palautetta koko vuonna.

2. Postellin remontti on tilapäisesti jäissä "omistusepäselvyyksien takia" (Emoyhtiö/Tele)

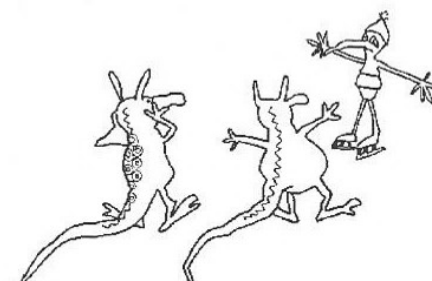
3. Eväsrepun jouluaajan ylimääräiset aukioloajat . Lauantai 13.12 ja sunnuntai 14.12 10-17 sekä lauantai 20.12 ja sunnuntai 21.12 9-21 sekä yövuorot.

4. Ruokailun alimmaksi verotusarvoksi on valtiiovallan taholta määrätty 23,50, joka tarkoittaa sitä, että halvemmalla annettava ateriapaketti on periaatteessa verotettavaa tuloa.

On suorastaan ihmeellistä taitamattomuus, jolla määrätty PIKKUPOMOT pystyvät kerta kerran jälkeen pahoittamaan henkilöstön mielen mitä ihmeellisimmillä tulkinnoillaan vastoin henkilöstöpäällikön ohjeita . Nämä mainiot pikku Hitlerit eivät varmaan paranna työmotivaatiota eikä laatua.

Kaikesta huolimatta toivotan koko jäsenistölle rauhallista joulua ja loppuvuoden jatkoa.

(Ps. Nämä aiemmin mainitut veijarit ei kuulu postiliittoon.)

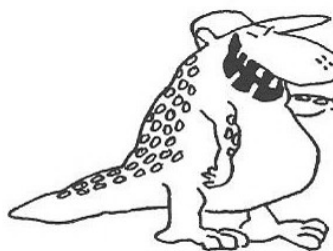
Hyvaa Joulua Mustasta Aukosta

Vierailuja

Monet, ehkä jopa eraat ammattiosaston jäsenet, ovat nähneet tunnistamattomia lentavia esineitä, joiden he ovat paatelleet saapuneen maapallolle avaruuden muista osista. Muutamat ovat onnistuneet saamaan yhteyden naisten esineiden matkustajiin ja joidenkin kohdalla tasta yhteydenpidosta on tullut saannollista. Usein ulkoavaruuden asukkailla on meille ihmisille tuomisinaan tarkea ja ylevä sanoma, jota noma kontaktihenkilöt auliisti esittelevät tiedotusvalineissa. "Make love not war" tai "Ei saapi saastuttaa" ovat ehkä yleisimmat muukalaisien antamat ihmiskunnan pelastautumisohjeet.

Eraiden vieraan alyn "asiantuntijoiden" mukaan avaruusoliot ovat voineet ottaa, kehittyneen bioteknologiansa mahdollistamana, ihmisen hahmon ja he olisivat runsaslukuisesti soluttautuneet ihmisten joukkoon. Tällaisessa tapauksessa olisi taysin mahdollista, että jotkin naista vahan kauempaa tulleista vieraista olisivat voineet kayda tutustumassa Postikeskukseen, ... tai että jotkin Postin tai Postiliiton Pasilan osaston johtohenkiloista olisivat... tai että useimmat Suomen hallituksen ministerit ... Vain mielikuvituksen ehtyminen asettaa rajat tamankaltaisille uskomuksille.

Itse en ole muukalaisia tai heidan ajoneuvojaan nahnyt. Vaikka olenkin vakuuttunut, että muualla maailmankaikkeudessa on alyllisia olentoja, en usko heidan lahes massaturismin kaltaiseen kiinnostukseensa maata kohtaan. Miksi he tanne tulisivat? Me itse tiedamme, että maapallo ei ole mikaan demokraattinen onnela tai turmeltumaton paratiisi, ja kun tata menoa katselee vahan etaampaa - muutaman valopaivan paasta, sen taytyy nayttaa taydelliselta hourulalta. Mina uskonkin, että jos maapallolla on jotain yleisgalaktista merkitysta, se on pikemminkin kasvatuksellista kuin matkailuun liittyvaa. Luulisin, että niissa sivilisaatioissa, jotka pystyvat teknisesti kansalaisiaan maapallolle lahettamaan, planeettaamme kaytetaan esim. lasten kasvatuksessa seuraavaan tapaan: "Sanon ehdottomasti viimeisen kerran. Jos et nyt ole kiltisti, sinut lahetetaan Tellukselle!

Kielenhuoltoa

Kuten tarkkaavainen lukija on ehkä huomannut, tämän pakinan kirjakieli

ei ole sita tavallista juttisuomea. Kansainvalistyminen vaatii suomen kielen kehittamista. Siksi meidan on luovuttava vanhanaikaisista ääkkösistä ja öökkösistä. Meidan on opittava puhumaan ja kirjoittamaan eurosuomea, jota englantilainen ja ranskalainenkin voi kuunnella sarkematta korviaan. Onneksi viisas tyonantajamme on huomannut taman kehittamistarpeen ja ripeasti tarttunut asiaan. Ja mika parasta. Tama koulutus on ulotettu vahaisimpaankin konsernin tyontekijaan. On suorastaan nerokas se tapa, jolla postimiehia vahitellen ja painostamatta totutetaan eurosuomen kayttoon - ja vielä tyoaikana. Kuljetusyksikkolappuja lukiessamme me opimme sanomaan: Mina asun Toolossa, Mantsalassa, Hyvinkaalla tai Jarvenpaassa tai mina muutin Hameenlinnasta Kapytaan. Siita se kehitys alkaa. Ennen pitkaa me kaikki olemme eurosuomen taitajia parhaasta paasta.

Tyoviihtyvyyden lisaamisesta

Tyonantajamme on jo pitkaan kamppaillut tyoviihtyvyyden lisaamiseksi tyopaikallamme. Valitettavasti se ei ole tassa tehtavassaan juurikaan onnistunut. Mutta ei hataa. Minulla on henkilokohtaiseen kokemukseen perustuva ystavallinen neuvo, jolla tama ongelma saadaan kerta heitolla ratkaistua.

Ja tassa tama henkilokohtainen kokemus. Lopetin tupakanpolton - jalleen kerran. Tullessani sunnuntai-iltana toihin - olin ollut polttamatta jo useita tunteja - paatokseni alkoi tuttuun tapaan horjua. Mietin kuumeisesti vaihtoehtoja tupakoinnin taydelliselle lopettamiselle, ja kuin salama kirkaalta taivaalta ajatus iski tietoisuuteeni. Paatin muuttaa paatostani siten, että poltinkin vain tyopaikalla. Koko viikko oli yhtä juhlaa. Odotin innoissani tyovuorojeni alkamista. Riemu laikehti rinnassani kavellessani Ilmalasta tyopaikalleni ja miten haikealta se tuntuikaan jattaa tyovuoroni paatyttya.

Ja tassa tama neuvo. Tyonantajan tulee kaynnistaa "Polta vain tyopaikalla"-projekti. Se taydentaa sopivasti jo toiminnassa olevia "Maalaa roskikset iloisilla vareilla"- , "Tekokukkia koodaustasolle"- ja "Heiluttele kasiasi tyopaivan paatteeksi"-projekteja. Tyoviihtyvyys lisaantyy rajahdyksenomaisesti. Taatusti.

Varmuuden vuoksi myos hyvaa Paasiaista toivottaa

Black Hole

Joulukorttitalkoissa

HUOM! ONKO LOKEROT
TÄYTETTY?! KAMERAT
VALMIINA! OKEI!
NOSTAKAA VENNÄMO
TUOLILLE!!

KUN HÄMÄRTÄÄ

J. HÄKÄ

Synkissä tunnelmissa istuin pienen rättitehtaan konttorihuoneessa. Henkilökunta oli päättänyt työnsä siltä päivältä. Se palaisi vasta joulun jälkeen. Mutta minulla ei ollut kiirettä. Tein rästiin jääneitä töitäni kaikessa rauhassa.

Tai — en ihan. Minulla oli omat kotihuoleni. Tili-päivä olisi vasta joulun jälkeen. Miten selviäisin pakollisista kuvioista?

En toki ollut ainoa työpaikalle jäänyt. Joku huoltomies ja tirehtööri — firman omistaja — ainakin olivat paikalla.

Tirehtööri tuli konttoriin. Sitä olinkin odottanut. Tiesin hänet kovaksi mieheksi. Mutta olin päättänyt panna kovan kovaa vastaan.

— Olen rahapulassa. Voisinko saada palkkaennakkoa? kysyin.

— Ette! oli odottamani vastaus.

— Pannaan sitten pennit jonoon. Olen jo laskenut lopputilini. Kirjaan vielä loppuvuoden tositteet. Sil-lä ehdolla, että fyrkat tulee heti.

Ja yllättäen sitä fyrkkaa löytyikin. Sen tirehtööri kaivoi lompakostaan.

— Irtisanomisaika olisi kyllä pitempi. Mutta jos te kerran olette noin katkera, niin... Kai te sentään vielä teette tilinpäätöksen?

— Sopii. Mutta sen teen itsenäisenä yrittäjänä. Ja maksun haluan ennakkoon. Pers netto käteen.

Siitäkään ei tarvinnut pitkään neuvotella. Lisää fyrkkaa löytyi.

Näin siis sain pelastetuksi silloisen perheeni joulun. Sellaisen joulun, johon lastemme äiti oli tenavat totuttanut. Vähät siitä, että se maksoi minulle työpaikkani.

Eikä sillä siisti. En löytänyt uutta työtä. Perhe-elämä meni rempalleen. Minä köyhimys päädyin ulkoruokintaan.

Lapset ovat nyt aikuisia. Eivät kaipaa minulta joululahjoja. Eivätkä kai muutakaan muistamista. Mutta tyttären pienet lapset. Niiden laiminlyömisestä tulee viimeistään joka jouluksi tunnonvaivoja.

Kammoksun joulua, tuota hyvän tahdon juhlaa. Mikä kumma hysteria saa ihmiset tungeksimaan kaupoissa ja tavarataloissa? Hyvä tahto mielessään ja murhankiilto silmissään. Pirun keksimä paradoksi?

Tunnustan, että itsekin olen muinoin selkä vääränä kanniskellut joulun alla kamaa kotiin, jotta kotiväkeni voisi nauttia tuosta keinovalon juhlas-ta, kaikki tämän maailman kauheudet unohtaen. Kerran tein pikku virheen. Ostin halvalla joulukuu-seksi kaikkein kurjimman karahkan. Sehän ei kel-vannut. Äiti ja tytär hakivat tilalle kauniin kuusen-taimen.

Joulun alla koko elinkeinoelämä on mullin mallin. Postissakin se koetaan. Kaikki on hoidettava ennen dead linea. Kansalaiset stressaavat toisiaan ikään kuin jonkin sisäisen käskyn pakotuksesta. (Pää-toimittajakin näytti jo viime kuussa aika huolestu-neelta, vaikken vielä ollut inahтанutkaan tästä joulujutustani.)

Joulun hysteria (historia? latojan kys.) lienee moni-alkuinen. Eri kansat ovat viettäneet tuota valon juh-laa erilaisin perustein. Se on tietysti ihan jees. Ai-nakin tässä pohjoisen kaamoksessa. Kunhan ei men-nä liiallisuuksiin. Taitaa olla turha toive. Ihmiset rientävät laumoina joulukatujen keinovaloihin kuin yöperhoset ikään.

Vai olisiko vielä sittenkin toivoa? Olen ollut huomaavinani, että yhä useammat haluavat unoh-taa lähestyvän joulun paineet. Lääkkeeksi on kek-sitty pikkujoulut. Nuo kaamoskarnevaalit (siis pik-kujoulut) auttanevat kai joksikin aikaa. Sitten on hyvä lähteä virkistyneenä viime hetken joulurynnistyksiin.

Nämä synkeydet päättykööt tähän. Joskus muinoin, joulun alla, tapasin uuden kohtaloni. Akka (nimel-lä on kotikielessämme positiivinen arvovaraus) is-tui toisten kinkkujen kanssa siinä ravintolamurjussa. Minä vedin viskiä. Levybiisi pamahti soimaan. Pokkasin.

— Tiesin että tulisit hakemaan minua.

— Miten niin? Olen pierussa kuin ankka.

— Ollaan ennenkin tavattu. Ja sinusta olin ihan varma: hän kumartaa, kun hämärtää.

NUORISOKURSSILLA

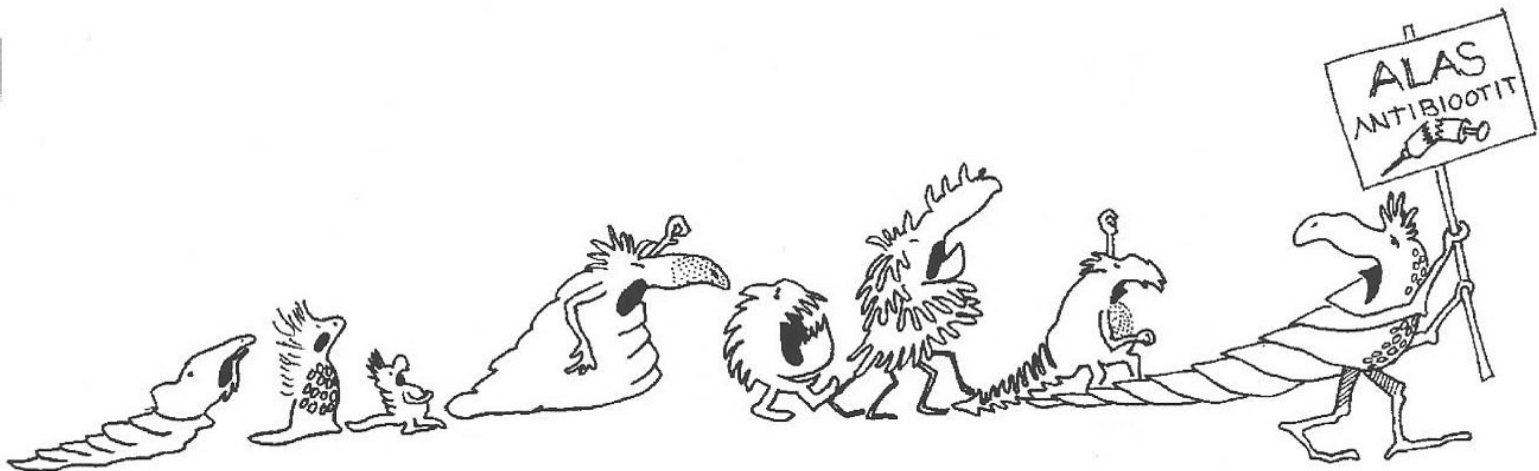
Kurssi pidettiin 15. - 16.11.1997 hotelli Cumuluksessa Tampereella. Paikalla oli 7 Nankolaisen (NuorisoAsiainNeuvottelukunta) lisäksi liiton toimitsija Arto Sieranta ja 32 nuorta Postiliittolaista, joista 14 pasilalaista. Lauantai-aamupäivällä Nankon puheenjohtaja Jukka Kallio-koski kertoi kurssin ohjelman.

Sen jälkeen oli meidän vuoro kertoa keitä olemme ja mitä me teemme. Lounaan jälkeen Sisä-Suomen aluejohtaja Timo Pitkänen kertoi Postin tulevaisuuden näkymistä. Hän kertoi kilpailusta lehtitalojen kanssa. Kilpailutilanteessa hänen mielestä työvoima ratkaisee, mutta ei hinta ja laatu ...mitenköhän se asia oikein on ...Varhaisjakelun ja perusjakelun yhdistämien herätti keskustelua. Esim. kun koneellinen reittilajittelu alkaa, niin piirit suurenevat noin 600:sta jättöpaikasta 1000:een. Tulevaisuudessa jakelussa pitäisi olla huippukunto ja vanheta ei saisi. Puhuttiin myös epätyypillisistä työsuhteista, palkkauksesta, työn ja työntekijän arvostamisesta.

Kahvin jälkeen Artsi kertoi Postiliiton jäsenyydestä ja jäseneduista. Katsoimme videon, jossa haasteltiin eri alojen työntekijöitä. Peruspäiväraha on 118 mk/kk ja ansiosidonnainen esim. 8000 mk/kk ansaisevalla on 217 mk/kk. Liittoon kannattaa kuulua. Päivällisen jälkeen osa lähti Tampereeseen tutustumaan. Kävimme myös lähellä olevassa Vanhassa Postissa. Arvatkaas mikä se on? Iltaa vietettiin hotellin yökerhossa toisimme tutustuessa. Seuraavana aamuna "pirteänä" pystyyn ja kurssille. Jukka kertoi päivän ohjelmasta. Meidät jaettiin ryhmiin ja lähdimme suunnistusreitille hotellissa etsimään vastauksia esimerkiksi seuraavanlaisiin ehkä yksinkertaisiin kysymyksiin: "Miltä ajalta maksetaan ja paljonko on iltatyölisä?", "Miltä ajalta maksetaan ja paljonko on yötyölisä?", "Miltä ajalta maksetaan ja paljonko on lauantaiyökorvaus?". Yllätys oli, että asiat eivät olleetkaan kaikille aivan selviä.

NUOREKASTA JOULUA JA PIRTEÄMPÄÄ UUTTA VUOTTA TV:

Eija Heikkilä

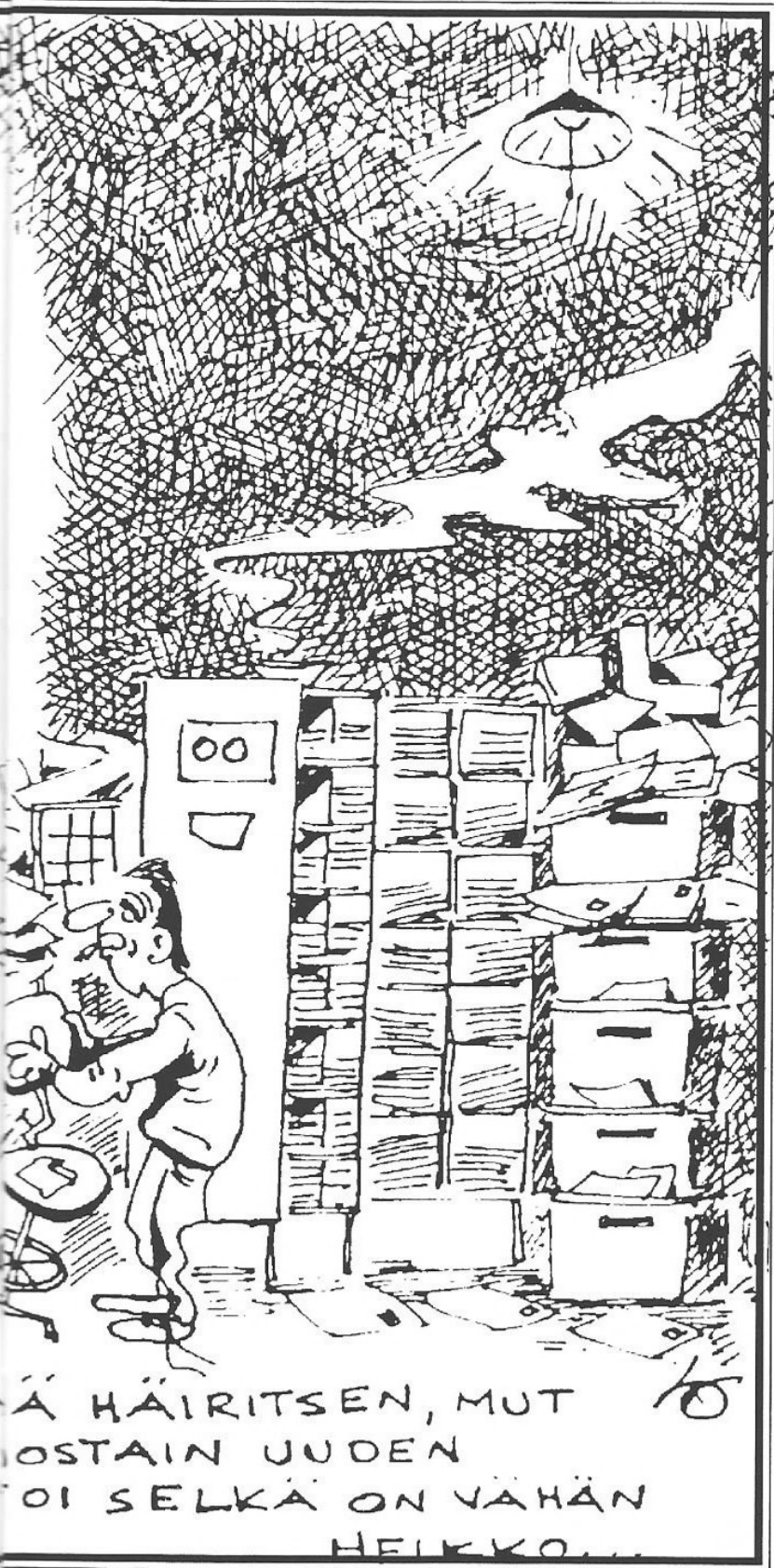

Aukeamalla olevat kaksi kuvaa ovat saman tekijän käsialaa. Alla oleva "Kirjepost" Pasillin numerossa 2/87. Kuten näemme, mikään ei ole muuttunut, ainoastaan tup

HULLUUDEN
ERO ON OLE
NYT MENI.

Guernica julkaistiin edellisessä numerossa. Päälläpäin oleva kuva julkaistiin
kakkalaki on tullut voimaan!

Ä HÄIRITSEN, MUT
OSTAIN UUDEN
TOI SELKÄ ON VÄHÄN
HEIKKO...

JA MIELIPUOLISUUDEN
MÄTÖN... VAI MITEN SE
...??!!

RAKASTAN
VISIOITA!

ÄISET

NIIN
LA'

KOKEMUS

LAMPINEN

IDEA PALETTI

ISÄ ON POSTISSA TÖISSÄ

JOUNI KYTÖÄHO

— Anteeksi että olin sulle vihainen.

— miksi isä oli vihainen?

— Isä oli pahalla päällä.

— miksi isä oli pahalla päällä?

— Isä oli väsynyt.

— Miksi isä oli väsynyt?

— Isä on postissa töissä.

— Miksi isä on postissa töissä?

— No se on pitkä tarina.

— Kuinka pitkä?

— Huh huh. Älä nyt koko ajan kysele ja älä keikuta sitä pöytää.

— Miksei saa kysellä ja keikuttaa pöytää? Äiti kyllä antais. Äiti on paljon mukavampi kuin sä.

— No isä on postissa töissä siksi että siitä maksetaan palkkaa.

— Mitä se palkka oikein on?

— Palkka on sama asia kuin raha. Työstä saa rahaa. Sillä rahalla voi ostaa vaikka...

— Mutta sähän huudat aina että meillä ei ole rahaa.

— No ei kyllä olekaan kun isällä on niin pieni palkka.

— Miksi sulla sitten on niin pieni palkka?

— No siksi kun isä on postissa töissä.

— Onko kaikki isät postissa töissä?

— Ei. Eihän Miran isäkään ole.

— Ei niin kun se on vankilassa.

— Vankilassa?

— Niin. Mira sano että sen isä on vankilassa.

— Ai niin tosiaan, sehän on vartija.

— Miksi äiti ei ole postissa töissä?

— Lopeta jo herrajumala se kysely.

— Mikä jumala?

— Siis äiti ei ole postissa töissä kun äiti on työtön.

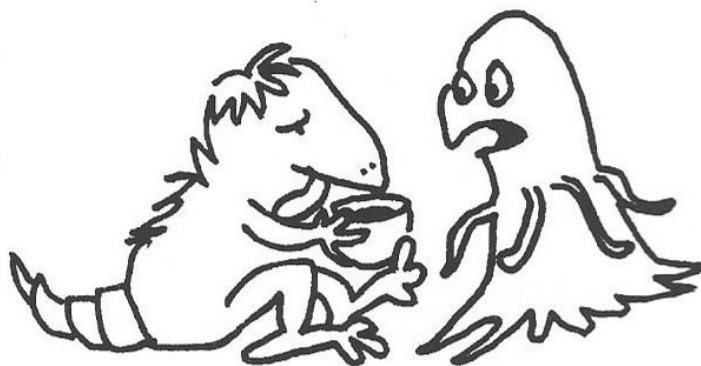
— Onko kaikki äidit työttömiä?

— Ei ole.

— Mummu ainakin on työtön kun se on aina kotona.

— Ei kun mummu on niin vanha ettei sen enää tarvitse käydä työssä.

— Onko äitikin niin vanha?

TAMAPOSTI

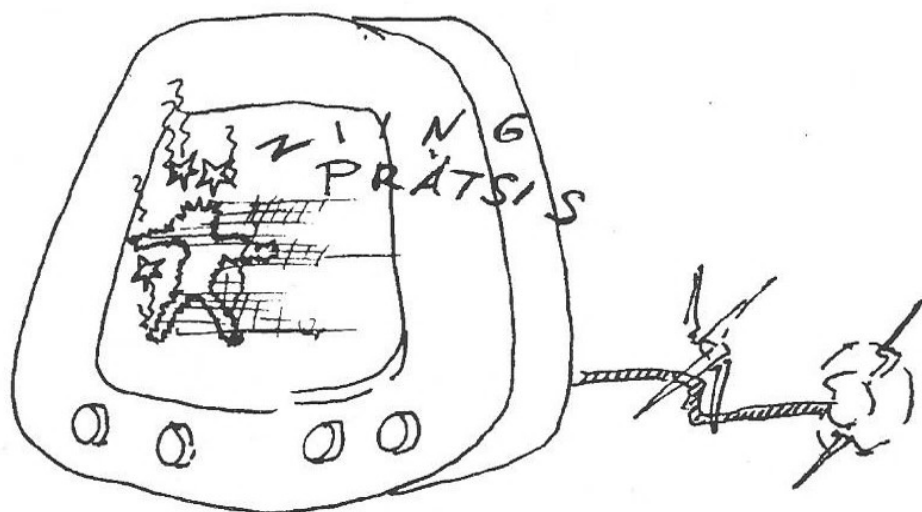
ELI PIENI ILKEÄ TARINA MÄÄRÄAIKAIS-TAMAGOTCHISTA

TAMAPOSTIN KÄYNNISTYS

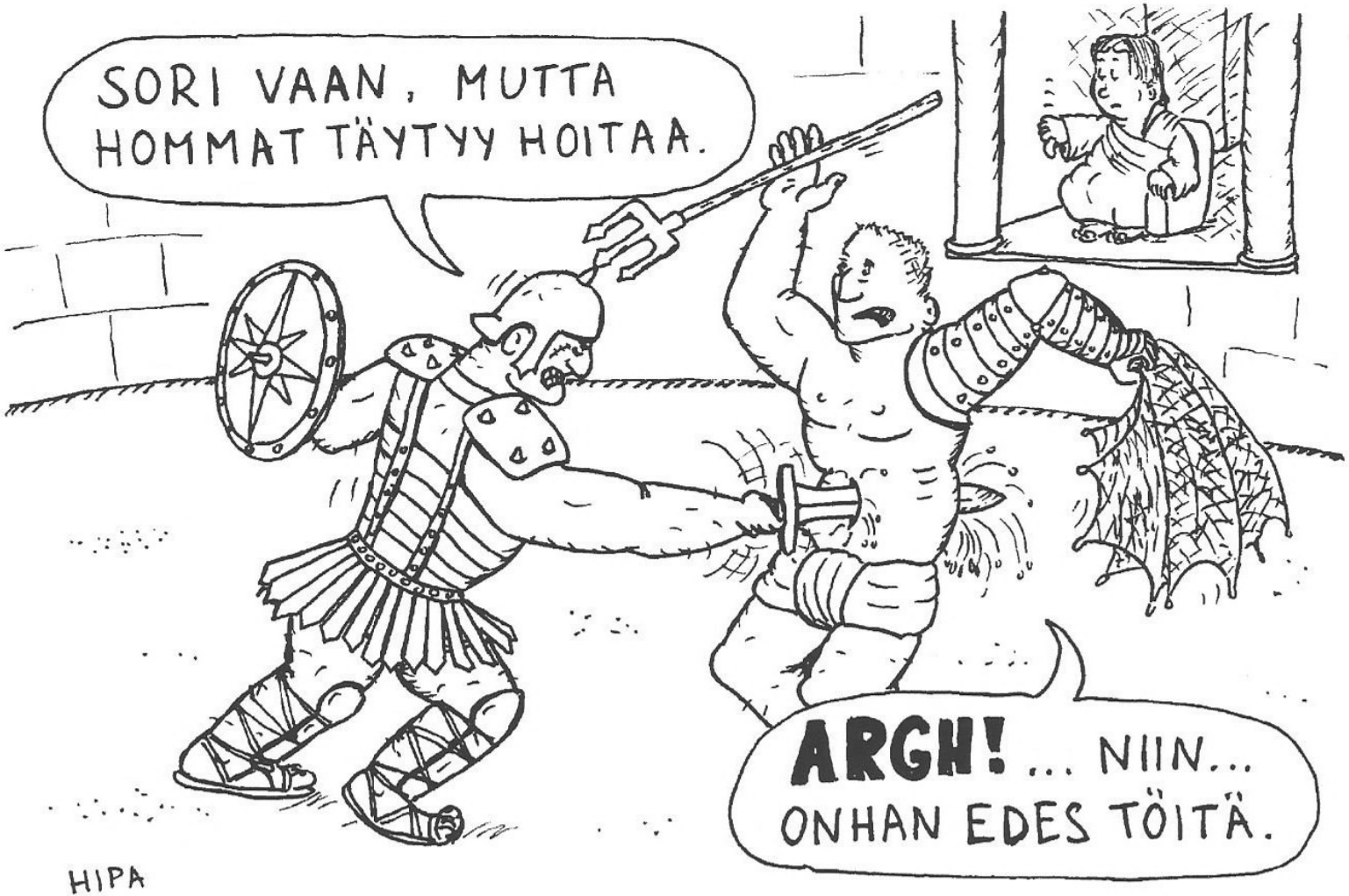
KANNUSTINTOIMINTO
ESIMIES TELEGOTCHI MOTIVOI
MÄÄRÄAIKAIS-TAMAGOTCHIA

VIRKISTYSTOIMINTO
KUN TAMAPOSTI VÄSY
KYSKE PISTOKE SEINÄÄN

MÄÄRÄAIKAIS-TAMAGOTCHIN
TYÖSUHDE IRTISANOTAAN

SYKSY

Kasvojesi ruso
syksyn valossa
hiustesi hulmu

Vesi piirsi
kaiken kauniin
kuultavin vedoin
ja puu suojeli
otti meidät kätköönsä
aivan kuin

se olisi tiennyt.

JOULU

Tää joulu turha
mi humanismin murha

Se kaikki alkoi
kun ihminen surkeudessaan atomin halkoi.

KUU

Kuu
tummat pilvet lipuivat povellas keinuen.
Haavanlehti hauras
lippulaiva hennoin tuo kaiken niin kauniin
vaalea, vihervä, vihreä, tummanvihreä,
ruskea, kellervä, keltainen.
Tunsi säikeen tuon katkeavan hiljaa
tuuli otti sen huomaansa, hautasi maahan
niin multaantui muukin ja kasvatti viljaa.

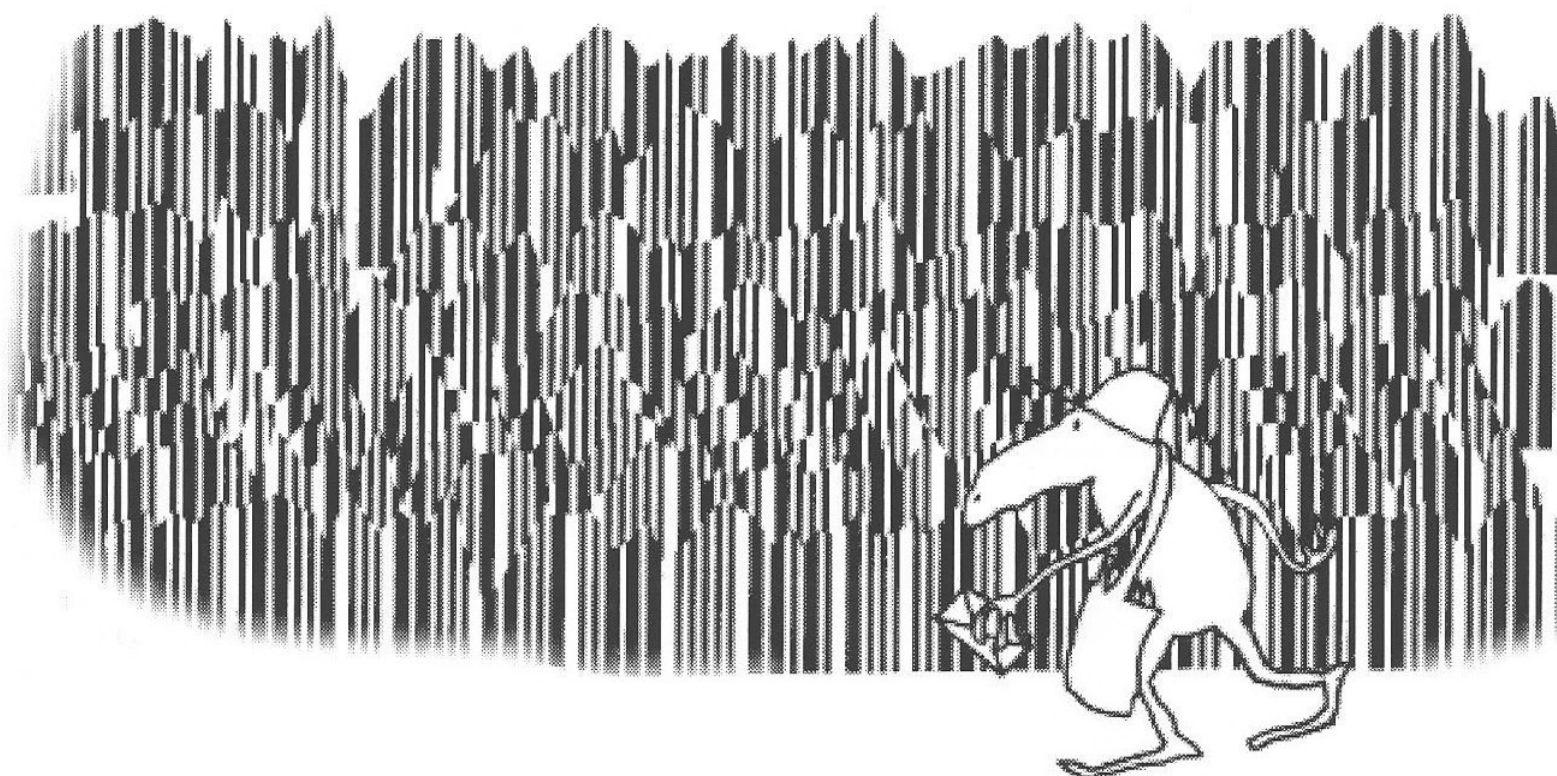
Elämä
Mistä se alkoi?
Mihin se päättyi?
Kaikki kiersi vain, kiersi vain.....
ilon silmut tuo kutoi minne se tahtoi
ka; ei siipiään polttanut lain
virkkukoukkujaan viimalta milloin
nauroi lautturin katseelle vain.

Äiti
Kuulas katseemme etsiytyi alkuun.
Sanoit: kasva ruoho; ja ruoho kasvoi.
Seisoimme siinä niin kauan,
että kuu nousi jälleen,
ja hymyili meille ymmärtäväisen näköisenä.

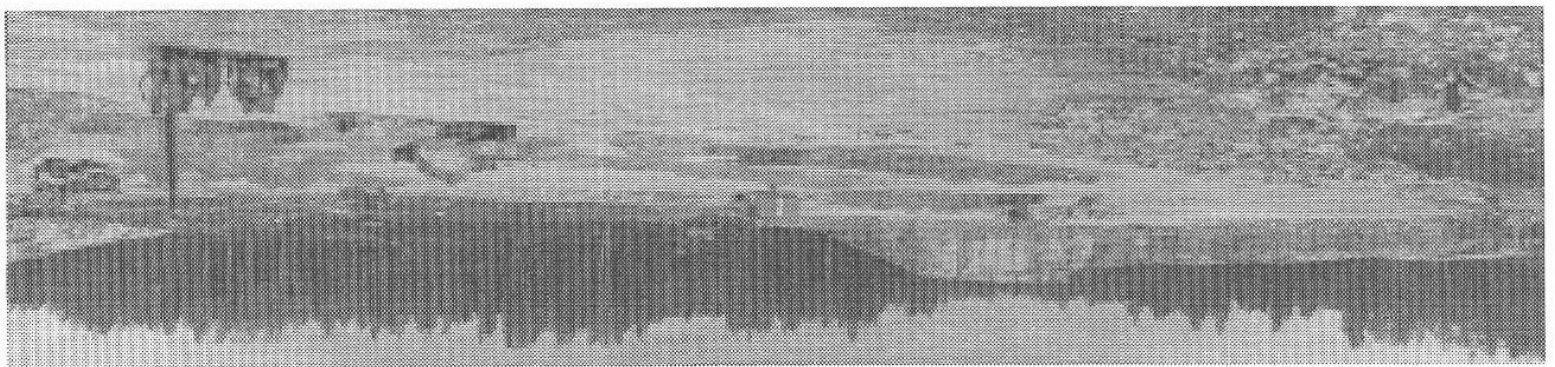
Satakielikö muka laulaa väärin?

SIBELIUS ON VÄÄRÄSSÄ!

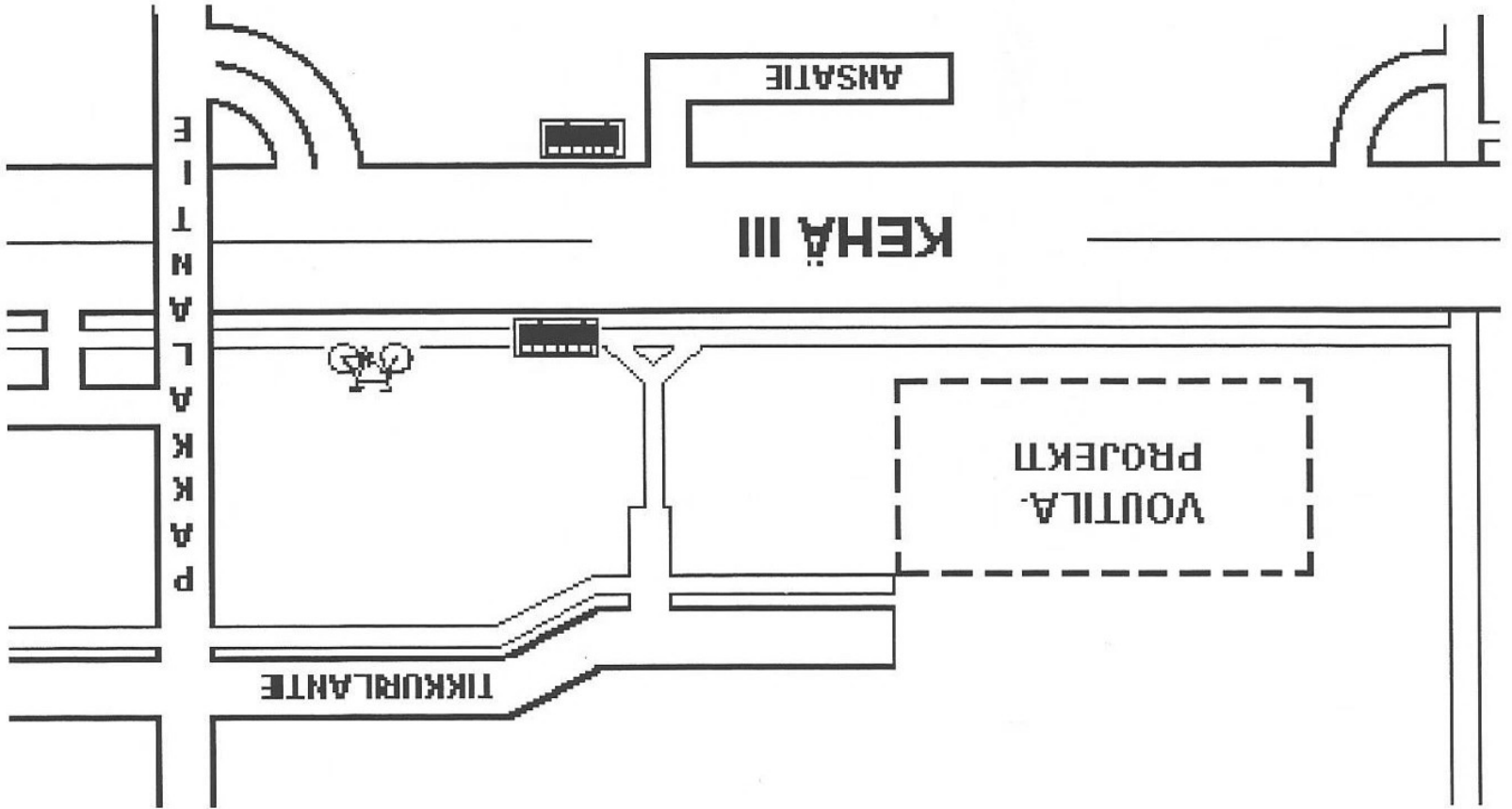
Timo Bomb

Viereisellä sivulla oleva aikataulu ilmestyi mystisellä tavalla Pasillin toimittukseen julkaisitavaksi tarkoitettua aineiston joukkoon ilman nimeä ja selityksiä. Täytyy olettaa, että Joulupukki on kuullut pasilalaisten ahdistuksesta heidän kamppaillessaan epätietoisuudessa nykyisen ja tulevan epävarmuuden välillä. Nykyinen epävarmuus on sentään vähemmän epävarmaa kuin tuleva, josta ei tiedetä suurin piirtein mitään. Se taas on johtanut siihen, että suoritettu ns. kysely "Voutilaan" halukkaista ei ole herättänyt suurempaa vastakaikua duunaritasolla, kun taas valmistajatasolle halukkaita on ollut vähintäänkin riittävästi, mikä puolestaan oli odotettavissakin! Alla olevan valokuvan oli tarkoitus ilmentyä jo edellisessä Pasillissa, mutta paino- yms. teknisistä kohelluksista johtuen se näkyi siinä vain pienenä pisteenä. Kuva on siis jo kuukauden vanha, eikä siinä ole yksityiskohdita pehmentävää lumipeitettä, mikä sopisi hyvin joulunumeroon. Kuvan on ottanut Oiva Varjos.

Päätömittaja

YHTEYDET "VOUTILAAAN"

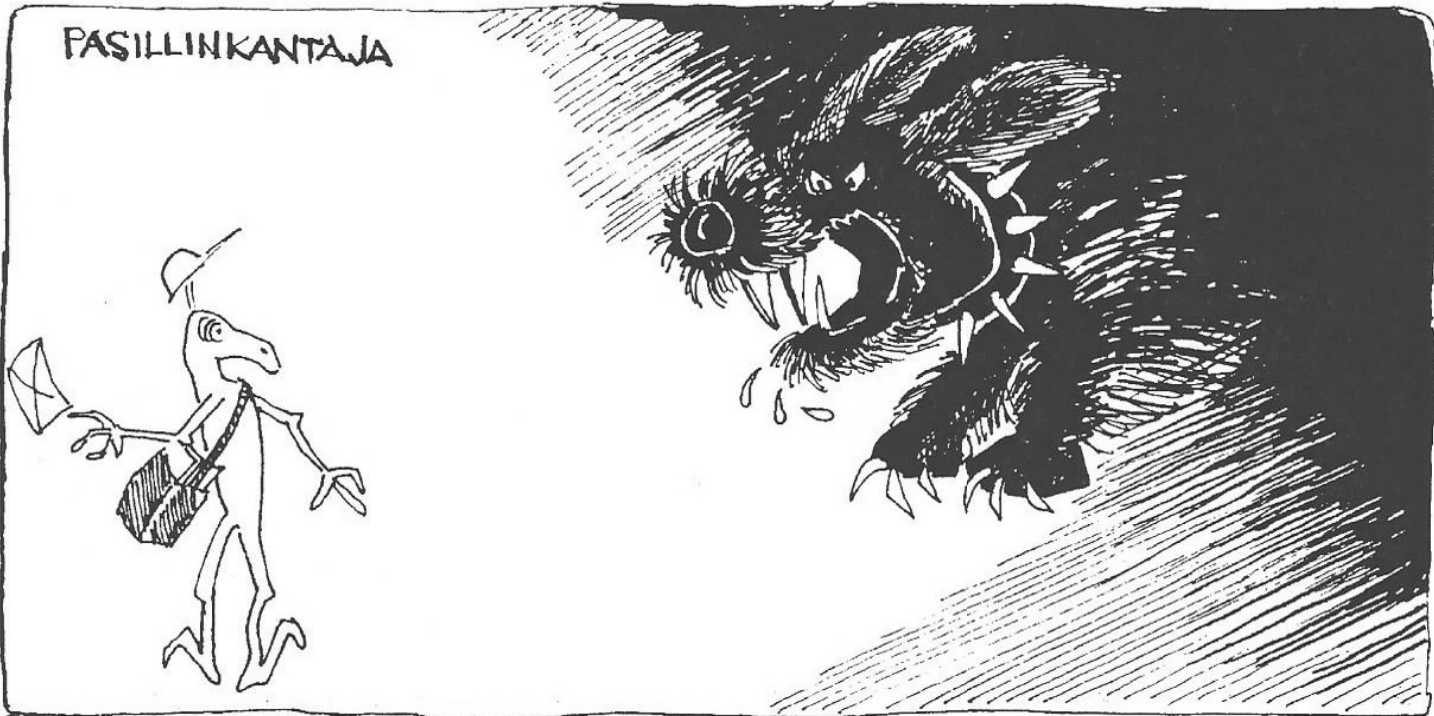
Lähinnä Voutila-projektia sijaitseva bussipysäkki on Kehä III:n varrella Ansatien risteyksessä. Pysäkiltä johtaa kävelytie Tikkurilantielle, joka tällä hetkellä päättyy postin tontille. Matkaa pysäkiltä tontin kulmalle tulee noin 700 metriä, eli saman verran kuin Ilmalan seisakkeelta nykyiseen lajittelukeskukseen.

Tässä on täydellinen luettelo edellä mainitun pysäkin kautta kulkevista bussilinjoista. Huomatkaa että linjoja ajetaan pääasiassa aamulla, ja että ainoastaan linja 53 kulkee myös muulloin kuin arkipäivinä.

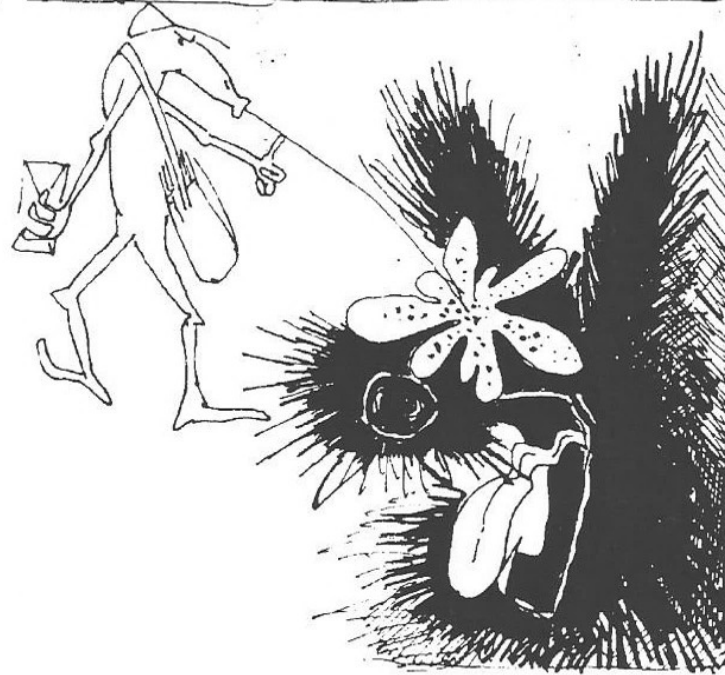
linjat	vuoroja arkipäivänä	
	kpl	aikana
TIKKURILASTA		
50 Tikkurila - Pähkinärinne	20	6.00-20.10
53 Peijas - Tikkurilan as. - Myyrmäki	46	5.25-00.25
MYYRMÄESTÄ		
50 Tikkurila - Pähkinärinne	19	6.00-20.00
52 Korso - Myyrmäki	9	6.10-16.30
53 Peijas - Tikkurilan as. - Myyrmäki	46	5.30-23.05
56 Mellunmäki - Myyrmäki	12	6.00-17.15
KORSOSTA		
52 Korso - Myyrmäki	9	6.10-16.10
KOIVUKYLÄSTÄ		
53 Peijas - Tikkurilan as. - Myyrmäki	46	5.10-00.10
MELLUNMÄESTÄ		
56 Mellunmäki - Myyrmäki	15	5.59-17.02
RAUTATIENTORILTA		
652 Helsinki - Tuupakka	5	5.15-8.20

MH

MIRSI JIMIN UNKEA KISSA!

ARIN RUOKAPALSTA

KATKARAPUJA VALKOSIPULIÖLJYSSÄ

Ari Mälkönen

Tällä kertaa lähdemme etelään joulua karkuun ja sukellamme kansainväliseen keittiöön. Ohje perustuu espanjalaiseen tapas -annokseen ja on tarkoitettu kahdelle. Katkaravut on ostettava ruoanvalmistusta edeltävänä päivänä ja postimies joutuu heti valintatilanteeseen. On nimittäin kaksi mahdollisuutta: joko 400-500 grammaa valmiiksi kuorittuja tai 800 g - 1 kilo kuorimattomia äyriäisiä.

Kuoritut ovat helppo vaihtoehto, mutta kokonaisista saa maukkaampaa sapuskaa. Jälkimmäiset täytyy kuitenkin kuoria, eikä tämä ole monellekaan pössinlihaa: taita ravusta ensin pää irti ja heitä pois. Sitten kahdesta tai kolmesta panssarilevystä vatsan puolelta kiinni, taita selän yli irti ja roskeen. Nyt otetaan ravun paljastuneesta "vartalosta" kiinni ja vedetään se ulos pyrstöstä. Jos ei meinaa irrota, poistetaan lisää selkäpanssarin levyjä.

Nyt pääsee varsinaiseen ruoanlaittoon. Tarvitsemme siihen:

- ne katkaravut
- 3 - 4 desilitraa ruokaöljyä
- ja lisäksi tuoreen patongin

Valkosipuli pitää saada parin millin kuutioiksi. Kätevimmin tämä käy suoraan kädestä. aju tarttuu kyllä sormiin, mutta joka tapauksessa Posti Oy:n "resurssi" tuoksuu päivän tai pari tuimalta. Siis: Valkosipulin kynteen ristikkomaisesti viiltoja kohti kantaa ja sitten kerros kerrokselta leikaten palat suoraan pieneen kasariin, jossa öljy on jo lämpenemässä. Levy tai kaasu on syytä pitää pienellä, sillä valkosipulin on tarkoitus muhia öljyssä viidestä kymmeneen minuuttiin ja luovuttaa siihen makuaan. Jos palat ruskistuvat kunnolla, on lopputulos valitettavan kitkerä. Tarvittaessa joutuu nostohommiin eli kasaria pois lämmöltä ja taas takaisin. Katkaravut, varsinkin itse kuoritut, on syytä lisätä aivan lopussa, niin, että ne vain kuumenevat. Jos niitä keittelee pitempään, tulee niistä suorastaan nahkamaisen sitkeitä. Tässä vaiheessa pääsee mässäämään. Keitos jaetaan syville lautasille ja nautitaan. Patonginpaloilla kalastetaan rapuja ja valkosipulin paloja ja pehmeään sisukseen imeytetään öljyä. Kyytipojaksi sopii kuiva tai puolikuiva valkoviini.

YYTEETÄ

Osmo Räsänen

Eli Siivouspalvelun alueelliset YT-ryhmät yhteispalaverissa Jyväskylässä marraskuun loppupuolella. Mennä köröteltiin VR yhtiöiden kalustolla Jyväskylään. Ei toki aivan samalla. Piti nääs vaihtaa menopeliä Nääsவில்lessä,nääs.

Johtaja Antti Ikonen avasi tilaisuuden tervetulleeksi toivotellen ja tulosta kehuskellen. Ei muuten maininnut mitään tulospalkkioista.

Lounastauko ja majoittuminen.

Siihen lounaaseen sai "alennuslippuja." Oman kustannuksen osuus oli "vain" 25 markkaa. Olihan työnantaja näin mahdollistanut ruokailun. Vai oliko? Koska tähän mahdollisuuteen ei kaikki osanneet varautua jäi nämä kupongit käyttämättä. Ei näes ollut sitä puuttuvaa "vain" osuutta. Tuumaili joku näiden huonompien aikojen tuntija,että jääpähän herroille paremmin rahaa ryyppäämiseen kun ei suotta ala duunarin vatsaa täyttelemään.

Muutama uskalikko aanaili koskenkorvakauppaan vievänsä lappuset osasuoritukseksi.

Tauon jälkeen jatkettiin ja mikäpä oli jatkaessa ,olihan masut täynnä.

Silja Mustonen (päällikkötaso) kertoi pisteytyksestä. Kehuskeli hyvin menneen. Tosin joiltakin alueilta löytyi jopa 0 tason työntekijöitä.

Kriteeristöissä 1:n pisteen ihminen on "(miltei) sopimaton nykyiseen tehtäväänsä" ja "hänelle pitäisi löytää paremmin sopivaa työtä" ja että "usein ei täytä odotuksia,vaikka kuinka motkotan tai tukistan. Jos pisteellä saa tämänkaltaisen arvosanan,niin millainen nollakerholainen maahtaakaan olla?

Vai onko niin ettei arvioitsijalla ole ollut puhtaat jauhot pussissaan?

Sto Sinikka Mäkinen käsitteli osuudessaan esimies alamaiskeskustelun puolia ja jonkunverran myös niitä toisia.

Mm. ammattitutkinnon merkitys ei aina ole selvillä,eikä välttämättä näy ammatin hallintaan vaikuttavissa pisteissä.

LM:n tunteja em.aiheesta taritsi Finnströmin Riitta.Kertoili hän tehdyn noita haastatteluja mm.työntekijän omalla ajalla. Ottipa Riitta esille mainion vertailutavan.

Kun jollakin alueella käyttäjät ja päättäjät (asiakastyytyväisyystutkimus)ovat liikuttavan yksimielisiä siivouksen ja siivoojan tasokkuudesta,niin samaan aikaan pisteytyksen tulos saattaa kertoa ettei ammatia hallita kunnolla,eikä tuontuloskaan niin häävi ole. Joku ei tuossakaaan yhtälössä oikein kohdalleen kolahda.

Siitä työn tuloksesta vielä. Onko se kovalla vauhdilla yli juostuja neliömetrejä vai hyvin tehtyä laadukasta työtä?

Miättiköön kukin tykönään.

Juhani Heinon piti poissa TUPO kiireet, Raimo Koskinen tuurasi ja hän kertoili ajankohtaisia kuulumisia mm. TUPO tilanteesta.

Kuten Koskisen edellä puhunut johtaja Petri Lehtola,niin myös Koskinen ounasteli Siivouspalveluiden tulevaisuuden olevan (osake) yhtiömuotoinen.

Ja ilta ehti. Syötiin ja nukuttiin.

Perjantaiamuna paiskasi S.Mustonen eteemme taas kerran asiakastyytyväisyystutkimuksen. Jälleen todettiin ettei käyttäjien ja päättäjien tiet ole kohdanneet. Eli päättäjät(maksajat) ovat tyytyväisiä,koska hinnat (mm. palkat) ovat laskeneet. Vuonna -97 n.7% yksikköä. Tilojen käyttäjät sensijaan eivät aina aivastelustaan (pölyhaitat) johtuen annakaan hyvää arvosanaa.

Siiv.päällikkö Raili Laari esitteli Siivouspalveluiden ja TELE:n tekemää yhteistyö-ja avunan,eiku laatusopimusta.

Eero Hakulinen puhui työsuojelusta. Esim. kuormitustekijöiden merkityksestä.

Psyykinen kuormitus tahtoo siivoustyössä jäädä varsin vähäiseksi,eli on alikuormitusta. Oman työn suunnittelulla sitä puolta voitaisiin lisätä. Fyysisestä kuormituksesta sensijaan on työnantaja huolehtinut kiitettävästi.

Aikaisemman,yksilön työkyvyn huomioimisen sijaan on nousemassa ajatus yhteisöllisestä työkykyä ylläpitävästä toiminnasta.

Loppusanoissaan Antti Ikonen oli valmis ajatukseen yhtiöittämisestä. Kuitenkaan ei huimaa kiirettä pitäen.

Entäs sitten? No kotiin ja lämpöiseen saunaan. On nääs jossain vielä sitä lämpöä jäljellä.

KIRJOITTAMISESTA

C. Roseus

Se on pirun vaikeeta toi kirjottaminen. Ei se oo sitä, että pannaan vaan paperille sanoja peräkkäin. Toisilta tulee tekstii sen kun ennättää, mut toisilta, niinku multa, ei toi tunnu onnistuvan muuten ku kaameen funtsimisen jälkeen. Ei oo ihme, että kaikki kirjailijat on järjestään juoppoja tai muuten vaan hulluja. Jotkut, niinku Jack London, pysty tekeen itelleen aikataulun ja myös noudattaa sitä. Kello 09.15 aletaan nakuttaa eikä lopeteta, ennenku tuhat sanaa on kirjoitettu. Ei se vaan meikäläiseltä onnistu. Kun pitäis tehdä juttu, tuntuu kaikki päästä katoovan. Muiden jutut on aina (tai ainakin melkeen) hyviä, niin että mitäpä minä tohon muka vois kirjottaa, jotten näyttäis naurettavalta! Kaikki on kuiteski jo kirjoitettu ennenkin. Jos mulle ei oo mitää kirjoitettavaa, miks mun sitte pitäis se tehdä?

Tää mun kielenikään ei oo hyvää. Jotkut meidänki lehdessä olleet kirjottajat heittelee sinne tänne lyhenteitä ja kertoo kaikenlaisista ratkaisuista, joita ne on ollu tekemässä, mutta en mä ainakaan saa niistä mitään selvää, ku en oo itte ollu. Lyhenteistäkään mä en tajuu mitään. KAPUT, KIPUT, LIPAT, PSK:t ja muut semmoset menee yli hilseen. Mistä helvetistä mä vois tietää, mitä ne tarkoittaa! Se on muutenki metkaa toi kielenkäyttö suurin piirtein kaikissa tyypeissä, jotka on niinku vähän ylempänä kuin tavallinen perusduunari. Jo meidän luottomieskin, joka on käyny jonkun kurssin, puhuu asioista niinku isommat, eikä meikäläinen siitä mitään tajuu, mut se se vasta kivaa on, ku kattelee, mitä kieltä tää meidän firma käyttää. Mä luin kerran yhden jutun Hesarista, tai mikä se ny oli. Siinä kerrottiin, että kun näe nuoret, jotka on muuttanu korprien kätköistä johonki taajamaan niinku opiskeleen, ne ei oo voinu samaistuu porukkaan, koska se puhuu eri kieltä. Täällä Stadissa sen varsinki huomaa. Ku joku bönde tulee tänne ja ku sillä on ollu semmonen ennakoasenne kaikkee stadilaisuutta kohtaan, se rupee kehritteleen itelleen sopivaa kieltä. Näyttääki siltä, että ku ne ei halua oppii stadii, ne rupee käyttää tollasta kirjakieleksi kutsuttuu yleiskieltä, jota kukaan normaali ei tosielämässä käytä. Siihen ne lisää sitte semmosia omii slangisanoja samaistuuakseen joukkoonsa ja erottuuakseen muista. Niitä sanoja sitte löytyyki kaikenlaisia, yleensä englannin kielestä kotoisin olevia. Mä kuulin kerran busassa, ku kaks semmosta nörtin näköstä nuorta kundii jutteli. Toinen kerto, että se vörkkii haardisti siellä ja siellä. Tommoset tyypit menee sitte duuniin esimerkiks meidän firmaan, jossa niiden pääduuni näyttää olevan runoilla vanhoille asioille uusia nimiä. Ei kukaan muu ku joku kaunosielu voi keksiä firman lehdelle niin upeeta nimee ku INNOVISIO. Täytyy olla tosi runoilija, jotta on keksitty sana "työllisyyspolitiikka". Sama homma on menossa joka puolella. Vanhoille asioille keksitään uudet nimet, mutta ei ne siitä mikskään muutu. Sokee on sokee, vaikka sitä sanotaanki näkövammaseks. Kapitalismi on kapitalismii, vaikka sitä kutsutaan markkinataloudeks. Meidän duunissa me tehdään samaa hommaa ku ennenki, vaikka meillä on solut ja tiimit ja tuotantoalueet. Eihän se meidän hommien sisältö muuta, vaikka pomona on ensimmäisen ekspeditöörin sijasta valmentaja (coach).

Kummaa toi kieli. Runoja kirjottaa kai sellaset, jotka ei oo päässy mainostoimistoon duuniin. Oon mä itteki joskus niitä tehny, mutta mähän oonki vaan postissa töissä.

Pitäis kai tässä toivotellaki jotain, mut ku muija on työtön ja mukula on työtön, niin vietä siinä sitte jouluu niin pirusti. Visa vaa vinkuu nii et kortti savu, mutta kai ne pitäis joskus maksaakki? Siitä ei kyllä oo pelkoo, että sais joskus lisää liksaa. Yks pomo sano, ku siltä kysyttii, että mitä duunarit näistä rationoinneista hyötyy, että "saattepahan ainakin tehdä töitä", ja toinen kerto, että firmat palkat on hyvin kilpailukykyisiä verraten kilpailijoihin. Mitähän kilpailijoita meillä tällä alalla on? Mainosten jakelijat vai?

PASILLIN PIILOSANATEHTÄVÄ N:o 1

Seija-Sinikka Uhm

1		8		9		10		11		12		13
	■		■		■		■		■		■	
2												
	■		■		■		■		■		■	
3												
	■		■		■		■		■		■	
4												
	■		■		■		■		■		■	
5												
	■		■		■		■		■		■	
6												
	■		■		■		■		■		■	
7												

VAAKASUORAAN:

1. Oudolta kuullostaa, mutta en liikaa saisi, jos siskoihin liityisin.
2. Rikos naama maireana, onpa varsinainen riesa.
3. Missä daaliat ja suvi kuultaa, vaadi sijaa tulevaksi läpinäkyväisten laidoille.
4. Jukka kai torilla daalioita myy? Laitatko ne siten maljakkoon.
5. Kovat lootasi aina järjestyksessä. Siisteys on a ja o.
6. Povaa suu syystä kyllä hymyssä ja possuun vasta Yyteriin vie. Kumma tapa auttaa viljelijää.
7. Ostaos imuri outo, niin tiedät missä pinnat piilee. Palasista, palasista se kokoa.

PYSTYSUORAAN:

1. Mille Sanni soi, sille Minna ois sellin nimiosa.
8. Oi, taas myytit ilman apinoinnin perusteita.
9. Karvamato ojia mittaa, mutta mopolla olisi jo perillä.
10. Kostaja laimistui, kun maistaja solkivyön haki. Hui!
11. Styrbjörn hukkui salaa, nyt raukka nuhasi lie saanut.
12. Turinaa riisla pitää. Näin kerrottiin yli tuhat kertaa, vai oliko lainaus ritarisadusta?
13. Roisi titteli, uhhuh! Onpa tosi Rambo!

Tehtävän sanat löytyvät vihjeistä anagrammeina. Vastaukset voi toimittaa Pasillin toimitukseen seuraavan lehden ilmestymiseen mennessä(!) Saattaapi oikeasta vastauksesta tulla jollekulle jonkinlainen palkintokin!

SEURAAVA PASILLI ILMESTYY
 ENSI VUODEN ALUSSA ENNEN
 VUOSIKOKOUSTA. JUTUT JA
 KUVAT PYYDÄMME TUOMAAN
 TAI MUUTEN TOIMITTAMAAN
 PASILLIN TOIMITUSKUNNAN
 JÄSENILLE,
 LUOTTAMUSMIEHILLE TAI
 SUORAAN LUOTTOHUONEESEEN
 RAIDEKAHVION

Osoitteenmuutos

POSTIMAKSU MAKSETTU
Sopimus 00530/609

Uusi osoite

Postiliiton Pasilan osasto r.y.
PL 25
00231 Helsinki

Jos muutat tai jos lehtesi tulee väärän osoitteeseen, voit käyttää yllä olevaa osoitteenmuutosilmoitusta. Ilmoituksesi kulkee sopimuslähetyksenä eli voit lähettää sen ilmaiseksi.

